

sig selv, men jeg tror, det er temmelig langt fra, og jeg skal ialtsald henstille til ærede Medlemmers Overveielse et Par meget korte Betragtninger desangaaende. Vi vide jo alle, hvorledes vi ere komne til denne Porto af 8 Dre, nemlig ved en Omskrivning af Firestillingen, der jo i sin Tid passede fuldstændig ind i vort Møntsystem og fuldstændig stemmede overens med det Forbillede, vi fulgte, nemlig det engelske Pennypostsystem. Det havde jo været høist rimeligt og høist naturligt, om man ved Overgangen til det nye Møntsystem konsekvent havde fulgt den samme Fremgangsmaade, havde ladet Portoen passe ind i Møntsystemet og tillige havde ladet det være i Overensstemmelse med de forskjellige udenlandske Systemer, der overalt, som ogsaa af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne fremhævet, er: Portoen 10 Gange den mindste Møntenhed. Det gjorde man imidlertid ikke. Der blev ganske vist gjort Forsøg derpaa fra Ministerens Side, men Forsøget strandede i det andet Thing, begrundet vistnok paa en mindre rigtig Opfattelse fra Bedkommendes Side og af ganske andre Hensyn. Jeg tror nu, at den Opfattelse, der den Gang gjorde sig gjældende, ikke længere fuldstændig er tilstede, og jeg tror ogsaa, at hvis den høitærede Minister nu vilde gjøre et Forsøg i den Retning, vilde Sagen stille sig helt anderledes end den Gang, thi det kan jo ikke negtes, at han nu vilde have ganske andre Kort paa Haanden, end han havde den Gang. Jeg skal i saa Henseende blot henvise til den store, kostbare Udvikling i Landpostvæsenet, der i de senere Aar har fundet Sted, og som netop ønskes fortsat fra den samme Side, der vistnok hin Gang var den største Modstander af at omskrive 4 Skilling for Portuens Bedkommende til 10 Dre. Jeg tror ogsaa, at det vil være en ligefrem Nødvendighed at gaa til denne Forandring, saafremt den livlige Udvikling i Landpostvæsenet skal fortsættes, hvad jeg — og jeg tror, mange Andre — i høi Grad maa ønske, en Nødvendighed, forsaavidt Statskassen ikke skal bringe særlige Ofre, og man skal gaa ud fra det Princip, den høitærede Minister her har udtalt, at Institutionen burde kunne bære sig selv, Noget, hvortil jeg fuldstændig kan slutte mig. Af andre Grunde forekommer det mig tillige, at der slet ingen Anledning er til at være bange for denne Forhøielse i Portoen; thi det er kun en Skinforhøielse. Der er da vel Sagen, der vil negte, at en Firestilling i Begyndelsen af Halvtredserne i Virkeligheden repræsenterede en større Bøgeværld end en Tiøre nu i Firserne. Det er altsaa langt fra at være nogen virkelig Forhøielse, og det

er en Forhøielse, hvortil der haardt kan trænges, hvis Landpostvæsenet skal vedblive at udvise sig paa den Maade, som den høitærede Minister virkelig har en ikke ringe Fortjeneste af at have sat i Værk. Jeg henstiller derfor til den høitærede Ministers Overveielse, om der ikke endnu under Sagens videre Gang kan findes Anledning til at tage dette Spørgsmaal under Overveielse. Hvad jeg imidlertid fremfor Alt vil slutte med som min Overbevisning er en Hensigt til ærede Medlemmer om at stemme imod det Vædringsforslag under Nr. 1, som her er stillet, og bibeholde de i Lovforslaget indeholdte 5 Dre for Brevkort. Jeg tror desuden, at det af en anden Grund vilde være meget lidet anbefalelsesværdigt at gaa ned til 4 Dre, thi den uhyre indskrænkede Brug, der hidtil er gjort af Brevkort, kan man dog slet ikke ræsonnere ud fra, og det kan ikke seile, at der i Postvæsenets Indtægter vil blive en meget væsentlig Nedgang, naar Portoen for Brevkort nedlægges til det Halve af Portoen for Breve. Der er endnu slet ikke nogen tydelig Anledning til at bruge Brevkort, saalænge Brevkortporten er den samme som for Breve, idet jo dog de fleste foretrække at bruge et Meddelelsesmiddel, der ikke kan læses af Alle og Enhver. Jeg ender derfor med at anbefale, at man fastholder Lovforslagets oprindelige Tægt for Brevkort 5 Dre.

Broberg: Med Hensyn til de Vædringsforslag, der ere stillede til § 1, skal jeg ganske henholde mig til, hvad Udvalgte ærede Ordfører før sagde. Jeg lægger ikke personlig nogen særlig Vægt paa, om de vedtages eller ikke, men hvis den høitærede Minister ikke skulde have nogen væsentlig Indvending derimod, saa kan man naturligvis, set fra Publikum's Side, ikke have Noget imod at betale en billigere Porto end foreslaet. Hvad derimod det næste Forslag angaar, er det jo allerede indrømmet, at den første Del deraf egentlig kun er en Redaktionsforskel, og jeg tilføjer, at jeg har hele Tiden ligesaa godt kunnet forstaa Lovforslagets Udtryk, som hvad der er bragt i Forslag her. Jeg indser derfor heller ikke, at der er Anledning til at følge denne Del af Forslaget, og heller ikke finder jeg, at der er Anledning til at følge det med Hensyn til, at det i Lovforslaget bestemte Maximum for den Tægt, der indrømmes Indenrigsministeriet Ret til at udarbejde for Forsikringspræmierne, skulde falde bort. Det var jo at indrømme Regjeringen en større Ret, end den selv har forlangt, og det synes jeg ikke, at der er nogen Grund til. Hvis